

AUGLÝSING

um breyting á kjötskoðunargjaldi samkvæmt auglýsingu nr. 140 29. júlí 1939.

Aftan við 5. gr. fyrirmæla nr. 81 27. júlí 1933, um kjötskoðun, merkingu á kjöti o. fl., komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Auk þeirrar þóknunar, sem greiða skal lækni þeim, sem kjötskoðunina annast, samkvæmt framanskráðu, ber honum verðlagsuppbót eins og hún er ákveðin á hverjum tíma.

Landbúnaðarráðuneytið, 20. september 1941.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

HAFNARREGLUGERÐ

157

20. sept.

fyrir Ólafsvíkurkaupún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ólafsvíkurhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Sjávarfossi í Fossá í Bullusker, og þaðan lína, er hugsast dregin í vestur í stefnu á Rif, og línu frá Loðnugjá í Ólafsvíkurenni hornrétt í fyrrnefnda línu.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Ólafsvíkur, og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til leiðbeininga við innsiglingu á höfnina.

Hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps kýs 5 manna hafnarnefnd til eins árs í senn, og hefur hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar, framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Hreppsnefndin kýs hafnarnefnd á fyrsta fundi sínum í febrúarmánuði ár hvert.

Hafnarnefndarmenn skulu kosnir þannig: Einn úr hópi kaupmanna í Ólafsvík, tveir úr hópi sjómanna og tveir úr hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps.

Varamenn í hafnarnefnd kýs hreppsnefnd eftir sömu reglum.

Hreppsnefndin veitir fé úr hafnarsjóði til framkvæmda við höfnina eftir tillögum hafnarnefndar og ákveður, hvernig fé sjóðsins er ávaxtað, enda ber hún ábyrgð á eignum hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningnum og endurskoðast og úrskurðast með honum.

157 Reikningar um alla vinnu og framkvæmdir, ber, samkvæmt hafnarlögum Ólafs-
20. sept. vikur, að senda vitamálastjóra ásamt fylgiskjölum, og hefur hann fullnaðarúrskurð um slíka reikninga.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarnefndin eða umboðsmaður hennar. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Hreppsnefnd skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim starfsreglur.

III. KAFLI

Um reglu við höfnina.

4. gr.

Hafnarnefndin sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarnefnd, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu og affermingu skipa og báta eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Í skipum og bátum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og bátum á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Áliti hafnarnefnd eða starfsmaður hennar, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar ráðstafanir.

7. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða nýja báta eða gera við eldri báta, nema með leyfi starfsmanns hafnarnefndar og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja bátum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarnefndar eða umsjónarmanns.

8. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Á svæðinu milli hafnargarðanna, er bannað að kasta í höfnina hvers konar fiskúrgangi og öllu öðru, er óþrifum kann að valda.

Hafnarnefnd eða umsjónarmaður hennar getur látið hreinsa allan fiskúrgang og annað það, sem kastað er í höfnina, á kostnað þess báts eða skips, sem slíku hefur í höfnina kastað.

Innan hafnartakmarkanna má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, ekki fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar og hreppsnefndar komi til.

IV. KAFLI

157

Um legu skipa og báta og umferð þeirra í höfninni.

20. sept.

9. gr.

Fiskiskip og bátar, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo í höfninni, að það tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau skuli leggjast, ef slík skipun er gefin. Skip eða bátar mega aldrei leggja svo frá sér strengi eða festar, að tálmi umferð. Festar skipa eða báta mega aldrei liggja yfir alfaraleið.

10. gr.

Skipum eða bátum má ekki leggja við akkeri eða festar innan hafnargarða, þannig að það hindri eða tefji umferð um höfnina. Hafnarnefnd getur ákveðið, hvar og hvernig legutækjum báta og skipa verður lagt í höfnina.

Nú tregðast eigandi eða skipstjóri við að hlýða boðum hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefnd látið gera það á ábyrgð og kostnað eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi eða bát, sem er yfir 10 smálestir (að undanskildum skipum eða bátum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus í lægi á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið getur á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitt-hvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum eða bátum við norðurgarð eða bryggju hafnarinnar nema við festarhringa. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast, að bætt verði úr því tafarlaust. Skyld er að hafa tryggar hlífar milli skips og hafnargarðs eða bryggju, ef krafizt er.

13. gr.

Vélskip og vélbátar mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða bátum í höfninni stafi hætta af.

14. gr.

Ef skip eða bátur lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði minnsti dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið eða bátinn á kostnað eigenda, og er henni heimilt að láta selja skipið eða bátinn til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Um notkun hafnarbryggjunnar.

15. gr.

Meðan hafnarnefnd ákveður ekki annað, er skipum og bátum heimilt að leggjast við bryggju hafnarinnar í þeirri röð, er þeir koma.

Þó skulu bátar, sem ferma eða afferma, hafa forgangsrétt til notkunar bryggjunnar, fram yfir þá báta, sem ekkert á að vinna við.

Uppskipunarskip og bátar, sem skipa upp eða út vörum í skip, er liggja úti á höfninni, hafa rétt til þess að nota bryggjuna þar, sem upp- og útskipun er auðveldust.

157 Opnir vélbátar og uppskipunarskip skulu liggja svo ofarlega við bryggjuna, sem 20. sept. frekast er unnt, til þess að tálma því eigi, að stærri bátar geti lagzt frammar við bryggjuna.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar ákveður, hvar bátur skuli liggja við bryggju.

Ef nauðsynlegt telst, veðurs vegna, getur umboðsmaður hafnarnefndar fyrirskipað þeim bátaeignendum eða formönnum, sem hafa umráð yfir opnum bátum og uppskipunarbátum, að setja báta sína upp í fjöru, á stað þann, er hann tiltekur.

Sé fyrirskipunum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar ekki hlýtt í þessu efni, þá getur hann látið framkvæma þessar fyrirskipanir á kostnað og ábyrgð eigenda bátanna.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum eða bátum, sem ferma eða afferma við bryggjuna, sé lagt hvort við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa eða báta, er utar liggja, yfir þilför hinna. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa eða báta, er utar liggja, heimil umferð um þilför þeirra, er nær liggja.

17. gr.

Bannað er að gera að fiski á bryggjunni eða láta neinn fiskúrgang á bryggjuna. Ef það er gert, varðar það sektum samkvæmt 41. gr.

18. gr.

Pegar lokið er fermingu eða affermingu skips eða báts, skal skipstjóri, formaður eða afgreiðslumaður, ef þörf gerist, láta ræsta bryggjuna, þar sem hún hefur verið notuð. Farist það fyrir, skal hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður, skipstjóri eða formaður greiðir allan kostnað, sem af því leiðir.

19. gr.

Bannað er að láta vörur eða muni standa eða vera þar á bryggjunni, sem þeir geta tálmað greiðri umferð um bryggjuna. Allar vörur eða muni skal flytja burt af bryggjunni samstundis og umboðsmaður hafnarnefndar krefst þess.

VI. KAFLI

Um skip og báta, sem geymd eru í höfninni.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar eða umsjónarmanns hennar þarf til þess að geyma bát í höfninni. Skal hann þá geymdur þar, sem hann getur ekki hindrað umferð annarra báta, og á þeim stað, er umsjónarmaður hafnarnefndar tiltekur.

21. gr.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á bátum, sem geymdir eru í höfninni.

VII. KAFLI
Um lestargjald.

157
20. sept.

22. gr.

Öll skip, 5 smálestir brúttó og þar yfir, skulu greiða lestargjöld, er þau koma á Ólafsvíkurhöfn og hafa eitthvert samband við land.

Undanþegin lestargjaldi eru herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsóknna, skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda og skip, er leita hafnar vegna óveðurs en hafa ekkert samband við land.

Lestargjald greiðist af nettóstærð skipa og reiknast í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

23. gr.

- A. Innlend veiðiskip greiði 10 aura fyrir hverja smálest, í hvert sinn er þau koma til hafnar, en þó aldrei minna en 5 krónur, en þó ekki oftari en 7 sinnum á ári.
- B. Öll önnur skip, er til hafnarinnar koma, skulu greiða 10 aura fyrir hverja smálest, í fyrsta sinn er þau koma til hafnar á árinu, en 5 aura í hvert sinn er þau koma síðar á sama ári.

VIII. KAFLI
Bryggjugjald fyrir báta.

24. gr.

Hvert skip eða bátur, sem leggst við norðurgarð hafnarinnar eða bryggju eða skip eða bát, sem við bryggju liggur, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hverjar 72 klukkustundir eða minna.

Varðbátar og björgunarbátar eru undanþeginir bryggjugjaldi.

Gjöldin greiðast sem hér segir:

- A. Bátar, sem heima eiga utan Ólafsvíkur greiða:

2— 5 smálesta	2 kr.
5— 12	—	4 —
12— 40	—	5 —
40— 60	—	8 —
60—100	—	10 —

Þó má hafnarnefnd gefa aðkomubátum ívilnun á gjaldi þessu, en þó má gjaldið aldrei vera lægra en það, að samsvaraði því, að hann hefði komið 10 sinnum.

- B. Bátar, heimilisfastir í Ólafsvík, og bátar, sem að staðaldri leggja aflla sinn á land í Ólafsvík, 15 smálestir brúttó eða stærri, greiða 50 krónur á ári, 10—15 smálestir 35 kr., 5—10 smálestir 25 kr., en minni vélbátar og uppskipunarbátar 10 krónur.

Af róðrabátum greiðast 2 krónur.

Gjalddagi á gjaldi þessu er 1. júlí ár hvert.

IX. KAFLI
Um vörugjald.

25. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og af skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, er um getur í næstu greinum.

26. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu, og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land, og fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert gjald, svo framarlega sem þær eru ekki á farmskrá skipsins ákvarðaðar til Ólafs-víkur.

27. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- A. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.
- B. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

28. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd vörunnar með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur til að láta hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá skal skipstjóri eða formaður báts, að viðlögðum sektum, gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, er skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar ástæða til, getur hún hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hentugast þykir. Reynist vörumagnið meira, en upp var gefið, greiðir skipið eða báturinn kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá.

29. gr.

Vörugjaldskrá.

Vörugjald skal greiða sem hér segir:

1. Af salti, kolum og tómum umbúðum	20	aura fyrir hver 100 kg eða minna.
2. Af óverkuðum saltfiski, bolfiski óslægðum, hertum fiskbeinum	25	— — — — —
3. Af sementi, útlendum áburði, og bolfiski slægðum með haus og hrygg ..	30	— — — — —
4. Af frystum fiski og frystum hrognum	40	— — — — —
5. Af fullverkuðum saltfiski, bolfiski, flöttum, frystri og ófrystri sild	45	— — — — —
6. Af steinolíu og benzíni	60	— — — — —
7. Af flatfiski slægðum og öllum öðrum vörum, sem reiknast eftir þyngd	90	— — — — —
8. Af tómum tunnum	25 aura fyrir hverja tunnu.	
9. Af búslóð og öðrum vörum en timbri, sem reiknast í teningsfetum	10 aura af tenf.	
10. Af timbri	25 aura af teningsfeti.	
11. Af sauðkindum	75 aura af sauðkind.	
12. Af hestum og nautgripum	4 kr. fyrir hvern grip.	
13. Af bátum og bifreiðum	10 kr. fyrir bát eða bifreið.	

X. KAFLI

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

30. gr.

Fyrir að leggja skipi eða báti upp í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða 5 aura af hverri smálest af nettóstærð skipsins eða bátsins fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, en þó aldrei minna en 2 krónur.

Undanþegnir þessu gjaldi eru skip og bátar, sem eiga heima í Ólafsvík.

31. gr.

Fyrir að geyma skip eða bát mannlaut í höfninni, hvort heldur dregið á land eða bundið við bryggju, skal eigandi greiða 50 aura árgjald af hverri brúttó smálest.

Undanþegnir þessu gjaldi eru bátar og skip, sem heima eiga í Ólafsvík.

32. gr.

Ef menn fá útmældar lóðir til bráðabirgðanotkunar, af lóðum þeim, sem höfnin hefur umráð yfir, þá greiðir sá, sem afnot slíkrar lóðar fær, 35 aura fyrir hvern fermetra á ári.

33. gr.

Þeir, sem þegar hafa fengið útmældar lóðir undir bráðabirgðaskúra eða byggingar, greiða hið umsamda gjald fyrir afnot lóðanna, á meðan samningur sá, sem þeir hafa fengið, er í gildi, en eftir það greiða þeir gjöldin samkvæmt 32. gr. Þeir, sem hafa afnot af lóðum undir skúrum en hafa enga samninga um lóðarnotkun, greiða samkvæmt 32. gr., en þó aldrei minna en 15 kr. á ári í lóðargjald eftir skúrinn. Gjöld þessi falla í gjalddaga 1. júní ár hvert.

XI. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

34. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda.

35. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu allra gjalda, sem innheimta skal samkvæmt reglugerð þessari. Ef enginn formaður eða skipstjóri er á báti eða skipi, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipi eða báti þar til gjöldin eru greidd. Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip eða bátur fer hurt úr höfninni.

36. gr.

Gjald fyrir vörur þær, sem um getur í 29. gr., greiði eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Ef margir eiga vörur með sama skipi eða báti, skal afgreiðslumaður skips eða báts standa skil á greiðslum. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldanna. Vörugjald fellur í gjalddaga við fermingu eða affermingu vörunnar. Útgerð hvers báts, er fiskveiðar stundar í Ólafsvík, ber ábyrgð á vörugjaldinu af fiski þeim, er báturinn leggur á land.

37. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

38. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum. Ef samningum verður ekki viðkomið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhøllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðilja um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það, áður en einn mánuður er liðinn frá því, er matsgerð var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhøllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meir krefjanda í vil en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð.

Að öðrum kosti greiðir hinn aðili kostnaðinn.

39. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

40. gr.

Hverja þá skipun, sem hafnarnefnd eða umsjónarmaður hafnarnefndar má gefa skipi eða báti samkvæmt reglugerð þessari, skal gefa skipstjóra eða formanni, en stýrimanni, ef skipstjóri eða formaður er eigi við.

Ef enginn er stýrimaður, eða hann er fjarverandi, má gefa einhverjum af skipshöfninni fyrirskipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri eða formaður hefði sjálfur fengið skipunina.

41. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum til hafnarsjóðs frá 10—500 kr., nema þyngri refsing liggja við að lögum.

42. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt hafnarlögum Ólafsvíkur, nr. 60 frá 28. nóv. 1919, til að öðlast gildi 1. október 1941, og er þá um leið numin úr gildi hafnarreglugerð fyrir Ólafsvíkurkaupþún frá 1936, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við reglugerð þessa.

Þetta birtist til leiðbeiningar og eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 20. september 1941.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.